

A titok felfedhető

Lesz részesedés a „Győzelem”-ben

Kitől kapta s miért Győzelem nevét a nyíracsádiak szövetkezete, már azt meg nem mondja Madar Gábor, az elnök se. Ebben az évben mégis rájuk illik: *győztek* a tavalyi küszködés felett. S hogy erőt vettek a gyengélkedésen, ahhoz köze van az elnököknek, hisz nemrég még csak helyettes volt. Várnám, hogy előhozakodik a múlttal: a régi vezetői „stílus” bukfenceivel, ilyesmivel, de úgy látszik, nem kenyere az összehasonlítás. Helyette a jelent ajánlja.

Adataival nem kápráztat el, ám a siránkozás távol áll tőle. Fejfákat sem farag abból, hogy mostoha adott-ságúak, habár náluk a legnagyobb szántóföldi tábla még mindig csak tizenöt hektáros. A széjjelszórt, erdők közé szorult parcellákon pedig éppúgy kell vetni, mint bárhol, s bizony fele a közös földnek (a 2400 hektárnak) ilyen. Apró tagokban művelhető.

Az előregedés mutatójával sem állnak jól. A hat-százötven tagból háromszáz nyugdíjas, ugyan a föld szeretetét igyekeznek át-plántálni a fiatalokba. Nem rábeszéléssel. A megélhetés jó lehetőségeinek helyi földfedeztetésével.

A sajátos szövetkezés az idén hatvanegy vagon uborkát, harminckét vagon csemegeparadicsomot, tíz és fél vagon gurulós málnát küldött a konzervüvegekbe a hét aranykoronás homokról.

A tétel már csak azért is említést érdemel, mert *kézigényes*. Nagyon az!

Az elnök (mint egy telefonbeszélgetésből kihallik) aligha tépelődik már azon, hogy a málnának árudát nyit, a debreceni piacon: hadd kapkodják ott el a homok vérvörös gyümölcsét — jó pénzért.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Nyeréségük (mert immár az is van!), nyugodtan írhatom, megüti a 4 és fél milliót.

Lesz részesedés!

A „titok” felfedhető. Madar Gábor, hogy közösen fedjék fel, szól a főkönyvelőnek. Arcra ismerős, csak rég nem találkoztunk. Szívinfarktusa volt, de vidám ember maradt. Ő aztán vékony, ravasz, bajusza alatt könyvelői stílusban pengeti a „hogyan előre” húrjait.

Érthető.

Az is, amit mond: „Időben megfogtuk a költségkiáramlásokat. A vásárlásokat szigorú ellenőrzés alatt tartottuk, s így tovább. Például: az ágazatvezetők a költségszinten tartották a szemüket.”

— Rajta kellett, hogy tart-sák! — tolja arrébb a hangsúlyt Madar Gábor. Csak alámehettek (mármint a költségszintnek), fölé nem. Főle csak az eredménnyel ugorhattak.

Javasolom, nézzük meg a homok növényének, a rozsnak a magasugrását. Erre, kelet felé, ugyan gyengék az átlagok.

Az elnök, mint ütőkártyát veszti ujjá közé a jegyzetlapot. (Készült.)

A rozs, a tavalyihoz képest (ugyanannyi a költség!) háromszoros termést adott: 22 mázsát egy hektárról.

Van rá magyarázat: a szántás időben történt, a vetés hibátlanul. Szopkó Imre traktoros a megmondhatója, hogy ösztönözték-e? Ha nem is markolt túl nagy összeget, de szerényen szólva aratási prémiumot vehetett kézhez. A nyereségrészesedés nagykalapjából is vehet ki még. S épp a rozs okozott a „Győzelem”-nek eddig fejfájdító vereséget.

A fenyőtülepárlót (ami szintén csak volt veszteséges), se a szerencsés véletlen mentette át erre az évre. S nemhogy erre. Jövője az illatos olaj kisüzemének Nyíracsádon el nem vitatható, még akkor sem, ha vannak, akik ezt híresztelik. Ők vagy nem tudják, vagy nem hajlandók utána járni a fe-

nyíracsádiak szövetkezete, már azt meg nem mondja Madar Gábor, az elnök se. Ebben az évben mégis rájuk illik: *győztek* a tavalyi küszködés felett. S hogy erőt vettek a gyengélkedésen, ahhoz köze van az elnököknek, hisz nemrég még csak helyettes volt. Várnám, hogy előhozakodik a múlttal: a régi vezetői „stílus” bukfenceivel, ilyesmivel, de úgy látszik, nem kenyere az összehasonlítás. Helyette a jelent ajánlja.

Adataival nem kápráztat el, ám a siránkozás távol áll tőle. Fejfákat sem farag abból, hogy mostoha adott-ságúak, habár náluk a legnagyobb szántóföldi tábla még mindig csak tizenöt hektáros. A széjjelszórt, erdők közé szorult parcellákon pedig éppúgy kell vetni, mint bárhol, s bizony fele a közös földnek (a 2400 hektárnak) ilyen. Apró tagokban művelhető.

Az előregedés mutatójával sem állnak jól. A hat-százötven tagból háromszáz nyugdíjas, ugyan a föld szeretetét igyekeznek át-plántálni a fiatalokba. Nem rábeszéléssel. A megélhetés jó lehetőségeinek helyi földfedeztetésével.

A sajátos szövetkezés az idén hatvanegy vagon uborkát, harminckét vagon csemegeparadicsomot, tíz és fél vagon gurulós málnát küldött a konzervüvegekbe a hét aranykoronás homokról.

A tétel már csak azért is említést érdemel, mert *kézigényes*. Nagyon az!

Az elnök (mint egy telefonbeszélgetésből kihallik) aligha tépelődik már azon, hogy a málnának árudát nyit, a debreceni piacon: hadd kapkodják ott el a homok vérvörös gyümölcsét — jó pénzért.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Nyeréségük (mert immár az is van!), nyugodtan írhatom, megüti a 4 és fél milliót.

Az elnök (mint egy telefonbeszélgetésből kihallik) aligha tépelődik már azon, hogy a málnának árudát nyit, a debreceni piacon: hadd kapkodják ott el a homok vérvörös gyümölcsét — jó pénzért.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Nyeréségük (mert immár az is van!), nyugodtan írhatom, megüti a 4 és fél milliót.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Nyeréségük (mert immár az is van!), nyugodtan írhatom, megüti a 4 és fél milliót.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Nyeréségük (mert immár az is van!), nyugodtan írhatom, megüti a 4 és fél milliót.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

A termelés értékéhez (mostohaság ide — mostohaság oda) '84-ben 9 millió forinttal többet adhattak, vagyis tavaly ennyivel voltak kevesebbek.

Madar Gábor, az elnök Kovács Lajos gúti tanyájában afelel érdeklődik, hogy a gépi kiszolgálással megvannak-e elől (Fotók: Piltz Gyula)

egy tehéntől. Napnál világosabb, hogy sok lehetett az egyéb költség.

— Az a tehén éri a pénzt — állítja —, amelyik igát is húz és gyepe. Igaz, hogy az a tehén 14—15 litert ad, de a gazdája majd' ingyenbe kapja. De ő nem igázza a tehenet! Sertés annál több „akad”, ohati csajlafülűek, húsfajták. A rotációs gondolkodás Napkori Mihály költségtudatában precízen működik. Az a koca, amelyik nem bűg fel (kihagy), eladó, de azonnal. Nem kísérletezik vele.

— Hogy s mint vélekedik a család a szakszövetkeztől? — a család, mert feleségét Napkori Mihály két éve beléptette. Legyen neki is nyugdíja, ne csak házastársi pótlék szúrja ki a szemét.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

— Megmondom az igazságot — tartja föl vaskos ujját Napkori Mihály, akárha beszélne vele. — Régen a múltban '71-ig volt a tszcs. Akkor vagy az alj vagy a part termett, mert teljes táblákra vetettünk, s meg volt szabva, mit hova. Most az átalakulás óta, akár het-felét is, legyen az vete-mény, bármi, csak terem-jen! Teremjen az alj is, teremjen a part is. Ki mit tud belőle kihozni.

Ha a dohány sem fizet, akkor mi? — tárja szét a kezét Napkori Mihályné, aki még csak két éve tag a Győzelemben

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

Hozzáteszi: — Mert én sohasem a kocsmba jártam dolgozni.

Az ura tréfával vigasztalja, hogy ráérnek még arra, már több is az idejük, a múltkor azt mondta a kocsmáros, rá: „Most már látok egy fősvény embert bejönni”.

— Ezeket a terebélyes diófákat mikor ültették?

— A legnagyobbat, azt ott ni, 938-ban, a tanya is akkor lett ide téve — húz fel a szívó-nyomó kútból egy vödör vizet az ember. A kút mellett hatvankilós akku — ki-dobva tán.

— A televízióhoz volt. Nem a kúthoz — merít csöbörrel Kovácsné. Le kellett mondaniuk a műtét óta a képernyőről. Az akku dögnehéz, ha kimerült, nincs aki emelje, emelgesse a szerkére, s vigye a faluba tölteni.

Hogy el ne felejtse, köszöni az idejében küldött trágyaszórót.

Felém mondja:

— Az elnökünk, hát azért is választottuk meg, még a cséplés után is kijött: meg vagyunk-e elégedve? Meg. — S gyorsan meg is kéri az elnököt, hogy azt a sok ládát (lehet vagy kétezer) ne vigyék vissza Acsádra. Jövőre is meglesz az egy hold családi paprikájuk, most száz mázsát kapkodtak, szedettek le még a fagy rezes orra elől.

Diót roppantunk, papírhéjút. A sors azonban Kovácséknál jóval keményebb.

Szalai Csaba